

**WYBÓR
PATRONA
SZKOŁY
PODSTAWOWEJ**

ZOFIA KSIĄŻEK - BREGUŁOWA

Urodziła się w Kielcach w 1920 r. W tymże mieście uczęszczała do szkoły powszechnej i średniej. Po zdanej maturze w 1938 r. przygotowywała się do wymarzonych studiów aktorskich, które rozpoczęła na tajnych kompletach Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej w Warszawie w listopadzie 1939 r. Ostatnie egzaminy zdała przed wybuchem powstania warszawskiego, w którym później wzięła udział. Była łączniczką w zgrupowaniu AK "Krybar" do dnia, kiedy została ranna. Było to 5 września 1944 r., jeden z pocisków eksplodował przed nią, raniąc jej nogi, klatkę piersiową, głowę i oczy, odbierając wzrok. 10 października 1944r. znalazła się wraz z innymi członkiniami powstania w Stalagu XI A w Gross Lübbars. Przed świętami Bożego Narodzenia w 1944 przewieziono ją wraz z innymi w bydłących wagonach do Stalagu VI C w Oberlangen, gdzie stopniowo zebrano około 2000 kobiet i dziewcząt biorących udział w powstaniu warszawskim. Po wyzwoleniu obozu przez II Pułk I Polskiej Dywizji Pancerniej gen. Maczka, rozpoczęła walkę o odzyskanie wzroku. Znalazła się w Szkocji, w Edynburgu w szpitalu im. I. J. Paderewskiego, gdzie po operacji odzyskała częściowo wzrok w prawym oku (około 3% widzenia). W szpitalu poznała swojego męża.

Dalej

ZOFIA KSIĄŻEK - BREGUŁOWA

W 1947 r. wróciła do kraju i wyszła za mąż za poznanego w Szkocji skrzypka Włodzimierza Bregułę. Pracę rozpoczęła w Polskim Radiu w Warszawie, a pierwszy angaż do teatru otrzymała w Teatrze Ziemi Opolskiej, w którym pracowała w latach 1949-1951 Grała min. Zośkę - Wariatkę w adaptacji Placówki B. Prusa, Hanę w Moralności pani Dulskiej G. Zapolskiej, Dewotkę w Czarującej szewcowej F. Garcíi Lorki, Marietie w Pieją koguty J. Bałtuszisa, Ślusarzową w Rewizorze N. Gogola i dwa epizody wokalnie taneczne w Wodewilu Warszawskim Gozdawy i Stępnia. Dawała setki koncertów żywego słowa dla młodzieży. W 1967r. zagrała na Małej Scenie Teatru Śląskiego w Katowicach monodram Podróż do zielonych cieni F. Methlinga, a w 1968 r. Tabu J. Bocheńskiego, a na Scenie Literackiej Teatru Nowego w Zabrze w 1974 r. Dasz mi trzech synów E. Sniegiriowa i Życie E. Brylla. Oprócz talentu aktorskiego w wieku 54 lat ujawnił się talent poetycki. Zmarła niedawno w 2014r.

[Powrót](#)

MARIA KONOPNICKA

Maria Konopnicka, a właściwie Maria Wasiłowska przyszła na świat w 1842 roku w Suwałkach w rodzinie prawniczej. W latach 1855-1856 uczyła się na pensji sakramentek w Warszawie, gdzie zaprzyjaźniła się z Elizą Orzeszkową. W 1862 roku wyszła za ziemianina Jarosława Konopnickiego i osiadła z nim w Bronowie pod Łęczycą, później wyjechała z mężem za granicę. W 1870 roku został wydrukowany pierwszy wiersz Konopnickiej. W 1877 roku Maria przeniósła się do Warszawy. Lata 80 opiewały w liczne sukcesy literackie, aktywny udział w życiu artystycznym i społecznym, redagowaniu pism dla kobiet "Świt". W latach 90 dojrzała twórczość (powstają awangardowe nowele i znakomite tomy poetyckie oraz podróże po Europie. Konopnicka angażowała się m.in. w protest przeciwko akcji germanizacyjnej w zaborze pruskim. W 1903 roku z okazji 25 lecia pracy literackiej otrzymała w darze od społeczeństwa dworek w Żarnowcu koło Krosna - ale nie spędziła w nim dużo czasu, gdyż namiętnie podróżowała.

Dalej

MARIA KONOPNICKA

W latach 1905 - 1907 organizowała po upadku rewolucji pomoc dla uwięzionych i ich rodzin. W 1910 roku umarła we Lwowie. Maria Konopnicka była wrażliwa na krzywdę społeczną, szczególnie chłopską. W swoich utworach ubolewała nad tym, że chłopcy są niedoceniani i bagatelizowani.

Do jej najstynniejszych utworów możemy zaliczyć: zbiory nowel „Dym”, „Mendel Gdański”, „Nasza szkapa”, utwory dla dzieci „O krasnoludkach i sierotce Marysi”, „Na jagody”, wiersze „Rota”, „Stefek Burczymucha”, „Memu miastu”, „Zimowy poranek”.

[PREZENTACJA](#)

[Powrót](#)

JAN PAWEŁ II

Karol Wojtyła – później Jan Paweł II – urodził się 18 maja 1920 w Wadowicach. W dzieciństwie chętnie uprawiał sport, często grał w piłkę nożną, jeździł na nartach, lubił wycieczki krajoznawcze. Już w tamtym okresie przyszłego papieża cechowała silna wiara, w kościele parafialnym z oddaniem pełnił obowiązki ministranta. Wojtyła naukę rozpoczął w gimnazjum w Wadowicach, w 1938 roku podjął studia polonistyczne na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie wykazywał się dużą aktywnością – brał udział w spotkaniach literackich, uczestniczył w przygotowaniach spektakli, pisał pierwsze utwory poetyckie. W 1942 roku Wojtyła postanowił studiować teologię w tajnym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Krakowie. W 1946 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Kolejne lata w życiorysie Karola Wojtyły to już okres intensywnej pracy teologicznej, współpracy z katolickimi czasopismami (m.in. „Tygodnikiem Powszechnym”) oraz wspinania się na kolejne szczeble w kościelnej hierarchii. W 1958 został mianowany biskupem, w 1963 arcybiskupem, a w 1967 otrzymał nominację kardynalską.

[Dalej](#)

JAN PAWEŁ II

Po śmierci Jana Pawła I w 1978 roku drugie konklawe wybrało Karola Wojtyłę na nowego papieża. Polak przyjął imię Jana Pawła II, a jego pontyfikat trwał ponad 26 lat i był jednym z najdłuższych w historii. Polski papież miał również duży wpływ na zmiany, które zaszły w tym czasie w Europie, m.in. upadek komunizmu. W 1981 roku doszło do zamachu na Jana Pawła II, papież cudem uniknął śmierci od kuli zawodowego zabójcy, Ali Agcy. Polski papież znany był jako wielki zwolennik ekumenizmu i pielgrzym – odbył 104 pielgrzymki (odwiedzając 134 kraje na całym świecie), w tym aż 8 do Polski. Jego biografia często stawiana jest za wzór chrześcijańskiej postawy wobec świata i drugiego człowieka, Wojtyła był niezwykle wysoko cenionym autorytetem moralnym. Zmarł 2 kwietnia 2005 roku.

FILM

Powrót

ks. JAN TWARDOWSKI

Urodził się 1 czerwca 1915 roku w Warszawie. Uczęszczał do gimnazjum im. Tadeusza Czackiego w latach 1933-1935, gdzie współredagował międzyszkolne pismo młodzieży gimnazjalnej „Kuźnia Młodych”, jako redaktor działu literackiego. Na łamach gazetki miał miejsce jego debiut poetycki i prozatorski. Od 1937 r. rozpoczął naukę na dziale polonistyki w Uniwersytecie Warszawskim. Studia przerwane wojną ukończył w 1947r. W czasie wojny był żołnierzem AK, uczestniczył w Powstaniu Warszawskim. W 1945 podjął naukę na pierwszym tajnym kursie Seminarium Duchownego w Warszawie, które ukończył w 1948 r. i 4 lipca przyjął święcenia kapłańskie. W tym samym roku uzyskał tytuł magistra filologii polskiej. Do roku 1959 był wikarym w Żbikowie przy tamtejszej Państwowej Szkole Specjalnej w Warszawie, a także prefektem w Liceum Sowińskiego i Szkole Specjalnej w Pruszkowie. W 1959 r. objął stanowisko rektora kościoła Sióstr Wizek w Warszawie. Wtedy też ukazał się jego pierwszy tom zatytułowany "Wiersze".

Dalej

ks. JAN TWARDOWSKI

Do najpopularniejszych zbiorów poezji księdza Jana Twardowskiego należą: „Wiersze” (1959), „Znak ufności” (1970), „Zeszyt w kratkę”. „Rozmowy z dziećmi i nie tylko z dziećmi” (1973), „Nie przyszedłem pana nawracać”. „Wiersze 1939-85” (1986), „Niecodziennik” (1991), „Nie martw się” (1992), „Wiersze” (1993). Wiersze księdza Jana Twardowskiego są pełne ciepła, życzliwości, uwrażliwiają na potrzeby innych ludzi. W swojej poezji ksiądz Jan Twardowski mówi, czym jest wiara, ufność, obcowanie z Bogiem, z ludźmi, czym jest miłość, przyjaźń; często zwraca się do dzieci, zwierząt, roślin. Jest to poezja pocieszająca w smutkach, ucząca radości życia i zachwytu nad światem. Możemy w niej odnaleźć odpowiedzi na najważniejsze i najtrudniejsze pytania. Ksiądz Jan Twardowski zmarł 18 stycznia 2008 w Warszawie. Pochowany jest w Świątyni Opatrzności Bożej.

WIERsze

Powrót